

[Gerda Møller.]

statens barnepigementalitet med risiko for, at forbrugernes kvalitets- og prisbevidsthed svækkes, fordi man nu får en forbrugerombudsmand, der skal holde øje med, hvad der sker på de forskellige områder, se det både fra en forbrugers og en sælgers synspunkt, give gode råd, henstille eller gribe ind, hvis han skønner, der er tale om urimeligheder.

De nye regler for markedsføring betyder bl. a. stop for gratislotterier og tilgift samt bestemte regler for anvendelsen af rabatmærker og deres indløsning og giver også mulighed for at ramme visse former for dørsalg, krosalg og andre utraditionelle salgformer. Det kan vi ikke have noget imod fra konservativ side, når der har været enighed om det i kommissionen, for det er da helt rigtigt, at de moderne salgs- og reklamemetoder giver sig mangfoldige udtryk, og at nogle metoder er mere tiltalende end andre. Man må så blot håbe, at nye, outrerede former — og de finder jo næsten altid vej frem — for salgsfremmende midler vil kunne forbydes gennem generalklausulen i § 1 og de øvrige bestemmelser, vi har i kapitel 1.

Vi kan heller ikke have noget imod, at man tager de offentlige institutioner, der har til særlig opgave at foretage forbrugerundersøgelser af varer med henblik på offentliggørelse af undersøgelsesresultaterne, med ind i lovforslaget. De forbrugeroplysninger, som gives f. eks. af statens husholdningsråd, Forbrugerrådet, de lokale forbrugergrupper, og hvem det nu ellers kan være, bør gives med mindst samme alvor og ansvarsfølelse, som private erhvervsdrivende må anlægge, og de må bedømmes efter samme regler. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om de forbrugeroplysninger, der gives i Danmarks radio og tv, også er omfattet af lovforslagets bestemmelser.

Der er mange enkeltheder i lovforslaget, som bedst egner sig for udvalgsbehandling; bl. a. vil jeg selv gerne have lov til at se på rimeligheden i bestemmelsen om rabatmærkerne i § 7.

I forslaget om Forbrugerklagenævnet, som skal medvirke til at sikre, at der i alle situationer er et uvildigt klagenævn at henvende sig til, siges det, at de eksisterende branchenævne kan fortsætte, og at der også kan oprettes flere, selv om der ikke er pligt til

det. Men jeg må da stille mig selv det spørgsmål, om det ikke betyder, når disse nævn skal have samme sammensætning som det centrale klagenævn, at de i realiteten forsvinder, i hvert fald for en række vedkommende, fordi de kun har en ensidig repræsentation. Det vil jeg da være meget ked af, fordi erfaringen viser, at både forbrugere og erhvervsliv har tillid til disse nævn, og gennem sagsbehandlingen dér er der sket en vældig opfangning af problemer og information, som nu skal opfanges forfra i det centrale klagenævn. Det er jo et privat initiativ, der her er gået for sig, det har ikke kostet staten penge, og det er det jo altid kedeligt at kvæle. Vi havde hellere set, at man havde fortsat udbygningen af disse nævn, så de efterhånden kunne komme til at dække hele området.

Vi stiller os altså velvilligt over for princippet i begge lovforslag og vil også gerne gå ind i et sagligt udvalgsarbejde, selv om vi kunne ønske forslagene barberet ned til noget mere rationelt.

Men jeg kunne da have lyst til at sige til ministeren og til regeringen, at der efter vores formening findes andre og nok så påkrævede former for forbrugerpolitik — jeg tænker bl. a. på bekæmpelsen af inflationen til fordel for lavere skatter og på at pålægge borgerne færre byrder, hvad enten det nu er enkeltborgere, eller det er erhvervslivet — som vi fra konservativ side kunne ønske at regeringen snart tog fat på. Det er noget, vi mener alle forbrugere har nok så stor interesse i, og som vi ville være gået ind for med brask og bram.

Da hr. Jens Peter Jensen var heroppe, lagde jeg mærke til — og jeg er klar over, at det er der også andre der gjorde — at hr. Jens Peter Jensen havde en vældig højtidelig stemmeføring. Det var vel også nok nødvendigt, når han skulle give en slags undskyldning for, at det er venstre, der fremsætter dette lovforslag og gør det nu. Hr. Jens Peter Jensen gav en forklaring, men jeg vil da gerne have lov til her til sidst at citere noget fra den fremsættelsestale, som handelsministeren holdt, da lovforslaget om priser og avancer blev fremsat her i tinget så sent som den 29. januar i år, altså for kun 2 måneder siden. Dér siger ministeren (fortrykket sp. 1211):

„Regeringen er ikke uden sympati for de